

Edgars Ozols dzimis 1898. gada 4. aprīlī Cēsu apriņķa Priekuļu pagastā. Beidzis Priekuļu pamatskolu, vēlāk Cēsu reālskolu. No 1920. līdz 1928. gadam studējis dabaszinātnes LU Fizikas un matemātikas fakultātes dabaszinātņu un vēstures nodaļā. Bioloģijas zinātņu kandidāts (1952), bioloģijas zinātņu doktors (1966).

Baltijas Augu aizsardzības institūta direktors (1929 – 1944), Baltijas Augu aizsardzības stacijas direktors (1948 – 1960), LLA Entomoloģijas katedras docents (1944 – 1959) un LLA profesors (no 1959).

Jau 1914. gadā E. Ozols sāka vākt materiālus par Latvijas kukaiņu faunu. Pētījis kultūraugu kaitēkļu bioloģiju, ekoloģiju un ierobežošanas iespējas.

Profesors Ozols 50 gadus pētījis Latvijas jātņieciņu faunu, aprakstījis 6 jaunas jātņieciņu (*Ichneumonidae*) sugas un Latvijas faunā pavisam konstatējis 1300 jātņieciņu sugu. Bez kaitēkļu entomofāgiem profesors E. Ozols savā zinātniskajā darbībā pētījis dažādu kultūraugu kaitēkļu bioloģiju, ekoloģiju un izplatību Latvijas apstākļos.

Būdams pieredzējis pedagogs, ievērojams zinātnieks, labs organizators un lielisks lektors E. Ozols devis lielu ieguldījumu jauno speciālistu sagatavošanā.

Viņš bija Vissavienības Entomologu biedrības Latvijas nodaļas priekšsēdētājs un par nozīmīgu ieguldījumu entomoloģijas zinātnes attīstībā viņam piešķirts LPSR Nopelniem bagātā zinātnes darbinieka nosaukums (1958) un saņēmis arī LPSR Augstākās Padomes Goda rakstu (1959).

Edgars Ozols publicējis ap 150 rakstu un grāmatu. Nozīmīgākā publikācija: *Lauksaimniecības entomoloģija*. R., 1963, kuru studijām izmanto arī šī gadsimta studenti.

Miris 1967. gada 23. janvārī, apbedīts Priekuļu kapos.

Lauksaimniecības fakultātes vārdā, profesore Ināra Turka